

og saa længe vi vente, blive vi i Hoved ager ved den nuværende Uddannelsesmaade.

Forhaabentlig vil det nu af det ovenstaaende være fremgaaet, hvad man har ment med Bemærkningen paa det i forrige Samling fremsatte Lovforslag Pag. 21, Sp. 2, at Dvelfestibene til Anvendelse ved det faste Personels Opdragelse og Uddannelse ere Stibe, der ere og paa Grund af Forholdene endnu i nærmere Tider maa vedblive at være af en saadan Art, at de ikke egne sig til egentlig Krigsbrug.

Naar Udvalget imidlertid uden mindste Forbehold sammensætter den praktiske Uddannelse paa Søen for de vordende Officerer og Underofficerer med det værnepligtige Lægdsrullemandstabs Uddannelse om Bord, turde denne Baggrund for Henstillingen dog være mindre holdbar, thi det maa jo vel erindres, at der er en Forskel mellem, hvad der skal tilstræbes ved Uddannelsen af de vordende faste Befalingsmænd og af det værnepligtige Lægdsrullemandstabs. Denne Forskel kan i saa Ord karakteriseres derved, at de førstnævnte, som forblive til fortsat Uddannelse under hele deres senere Tjenestetid, baade skulle gøres til Sømand og til Søkrigsmænd, medens de sidstnævnte derimod, som kun ere til Tjeneste en ganske kort Tid, i denne hovedsagelig maa gøres til Søkrigsmænd — der er ingen Tid til tillige at bibringe dem nogen særlig Sømandsdygtighed.

Betænkningens næste Afsnit er:

Henstillingen ad §§ 35—47.

Udvalget udtaler heri om Bestemmelserne for Jorfremmelse, Afgang m. m., at de i deres nuværende Form give ringe eller ingen Garanti med Hensyn til Sikringen af god Mand og Tone, Disciplin og Dygtighed i Korpsferne. Endvidere udtales, at naar saadanne Bestemmelser ikke videst mulig udelukke Vilkaarlighed og samtidig ikke lægge Ansvar et nogetsteds, bør de saavel i Princippet som i Anvendelsesmaaden snarest i Søværnets Interesse forandres.

Det fremgaaer ikke klart af ovenstaaende, til hvilke af de mange Bestemmelser af den omhandlede Art i ovennævnte Paragraffer der egentlig sigtes. For at kunne foretage Ændringer i det bestaaende, maa man dog være lidt nøjere vidende om, hvor og i hvilken Grad Ulemperne formenes at være til Stede. Skulde det være det gældende og i Lovforslaget bevarede Jorfremmelsesystem ved Hjælp af et Jorfremmelsesraad, hvis Hensigtsmæssighed Udvalget betvivler, saa skal man hertil ikke undlade at bemærke, at Ministeriet paa ingen

Maade er nogen udpræget Tilhænger af det omhandlede System. Naar man imidlertid ikke paa nærværende Lovforslag har taget Initiativet til en Ændring paa dette Omraade, saa er Grunden hertil den, at flere herfra ved tidligere Lejligheder foretagne Forsøg i nævnte Retning ere strandede paa deres Vej gennem Rigsdagen. Man skal i saa Henseende erindre om, at Bestemmelserne om Jorfremmelsesraadet under Motivering vare udeladte af det Forslag til Lov om Søværnets Ordning, som fremsattes for Rigsdagen i Samlingen 1875—76, men Folketingsudvalget, der behandlede Forslaget, indlæste Bestemmelserne igen. I 1877 ændredes Lovforslaget herfra for dette Punkts Bedkommende saaledes, at der vel bibeholdtes et Jorfremmelsesraad til Behandling af de indkomne Jorfremmelseslister og eventuelle anbefalinger, men at dette Sammensætning og Omraade skulde nærmere bestemmes ved kongelig Anordning. I de paafølgende Samlinger fremsattes Lovforslaget stadig med denne Affattelse for Jorfremmelsesraadets Bedkommende. I Samlingen 1879—80 foreslog Flertallet af Folketingsudvalget i Betænkningen over Lovforslaget atter at føre Paragraffen om Jorfremmelsesraadet tilbage til de gældende Bestemmelser derom, og dette Forslag vedtoges af Tinget ved 2den Behandling med stor Majoritet, hvorefter de omhandlede Bestemmelser paany gik over i Ordningssloven af 28de Maj 1880. Det vil heraf fremgaa, at der gennem en Arrække fra Folketingets Side har været værnet om den Jorfremmelsesmaade, som for Tiden høves, og Ministeriet har desaaarsag ikke villet tage Initiativet til at foreslaa Ændringer indenfor dette Omraade paa det løse Grundlag, som foreligger i Betænkningen, men er villigt til at tage Spørgsmaalet op til Forhandling under den forestaaende Behandling af Lovforslaget.

Med Hensyn til Udvalgets Bemærkning om, at det i nær Forbindelse med Jorfremmelsesystemet staaende Bedømmelsesystem intetsteds er angivet paa Lovforslaget, saa skal man dog ikke undlade at gøre opmærksom paa, at Bedømmelsen afgives gennem de i Lovforslagets § 47 paabudte Jorfremmelseslister, som skulle affattes og indsendes af vedkommende overordnede for de underordnedes Tjeneste om Bord saa vel som i Land. Naar Udvalget anfører om det i Brug værende Bedømmelsesystem, at saa længe Basis for dette er „streng Hemmelighed“, vil det nærmest virke demoraliserende paa Personellet, saa turde dette dog vistnok være en noget yderlig Opfattelse af dette Forhold. Man skal indrømme, at der er